

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/322/2014
Identifikačné číslo spisu:	8113206788
Dátum vydania rozhodnutia:	14.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8113206788.1

UZNESENIE

C. súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne D., bývajúcej v M., proti žalovanej Rapid life životnej poisťovni, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, zastúpenej JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Boženy Němcovej 22, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25 C 33/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. mája 2014, sp. zn. 6 Co 181/2013, takto

rozhodol:

Návrh žalovanej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 20. mája 2013, č. k. 25 C 33/2013-136 zrušil rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 2 C 462/2012 z 19. januára 2012. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená poisťná zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Návrh zmluvy bol vyhotovený dodávateľom (žalovanou) na vopred pripravenom tlačive tak, že spotrebiteľ nemal možnosť zmeniť jej obsah. Súčasťou zmluvného dojednaní bola tiež rozhodcovská doložka, podľa ktorej všetky vzájomné spory z poistenia budú prejednávané v rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa nebola oboznámená s právnymi účinkami takéhoto dojednaní, ničím si ho nevymienila a nijako nemohla meniť jeho obsah. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a mala za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto doložka je preto neprijateľná (neplatná) zmluvná podmienka. Žalobe, ktorá bola podaná v zákonom určenej lehote (§ 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní), z týchto dôvodov vyhovel a označený rozhodcovský rozsudok zrušil.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 27. mája 2014, sp. zn. 6 Co 181/2013 návrh žalovanej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

zamietol a napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje neprijateľnú (neplatnú) zmluvnú podmienku dojednanie v spotrebiteľskej zmluve, ktoré je obsiahnuté v štandardnej formulárovej zmluve, ktorá nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovskú doložku si žalobkyňa osobitne nevyjedнала a zmluvu mohla len ako celok odmietnuť alebo sa jej podrobiť. Bolo preukázané, že žalobkyni neboli poskytnuté žiadne informácie o dôsledku výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky. Podľa názoru odvolacieho súdu je preto žaloba opodstatnená.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., t. j. že sa jej postupom súdov oboch stupňov odňala možnosť konať pred súdom a toto dovolanie odôvodnila ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t. j. že rozhodnutia oboch súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení. Takýmto spôsobom došlo podľa nej aj k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 36 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Namietala, že prvostupňový súd neuviedol, ktoré skutkové tvrdenia boli zhodné a ktoré zostali sporné a teda svoju povinnosť podľa § 118 ods. 2 O.s.p. nesplnil, pričom odvolací súd túto okolnosť napriek odvolacím námietkam žalovanej ponechal bez povšimnutia. Prvostupňový súd si nesplnil povinnosti podľa § 129 O.s.p. a tento nedostatok nebol taktiež napravený ani odvolacím súdom. Porušenie § 118 ods. 2 O.s.p. je potrebné považovať za vadu, ktorá spôsobuje tzv. zmätočnosť rozhodnutia v zmysle § 237 O.s.p. Rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, pretože tento sa nevyrovnal s argumentmi žalovanej uvedenými v odvolaní. Z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť stanovisko odvolacieho súdu k protiargumentom žalovanej k tvrdeniam prvostupňového súdu. Právny záver odvolacieho súdu nereaguje na všetky zásadné námietky žalovanej. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu treba považovať za nepresvedčivé, nepreskúmateľné a arbitrárne, čím došlo k porušeniu práva žalovanej na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a k porušeniu práva na spravodlivý proces. Prvostupňový súd sa ďalej nezaoberal otázkou neprijateľnosti zmluvnej podmienky a neskúmal jej prijateľnosť testom primeranosti ako je to povinnosťou súdu podľa smernice č. 93/13/EHS a podľa viacerých rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozhodnutia oboch súdov nižších stupňov a rozhodol o prerušení dovolacieho konania do rozhodnutia Ústavného súdu pod p. zn. II. ÚS 382/2012 a odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovanej nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 O.s.p., dospel bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) k záveru, že tento opravný prostriedok treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 5 Cdo 460/2014, 3 Cdo 102/2014, 3 Cdo 260/2014, 3 Cdo 332/2014, 3 Cdo 368/2014, 3 Cdo 99/2015, 3 Cdo 474/2014, 3 Cdo 224/2015, 5 Cdo 227/2014, 5 Cdo 169/2014, 5 Cdo 505/2014, 4 Cdo 368/2014, 4 Cdo 422/2014, 4 Cdo 237/2015, 7 Cdo 264/2014, 7 Cdo 656/2014, 8 Cdo 337/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej podľa § 237 O.s.p. a § 239 O.s.p. prípustné nie je, dovolací súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.